

KONINKLIJKE BEROEPSORGANISATIE VAN GERECHTSDEURWAARDERS

NOTULEN LEDENRAADVERGADERING van de KBvG op 17 juni 2021 via ZOOM

Ledenraad:

Dhr. M. (Mohammed) Azouagh
Mw. C. (Chris) Bakhuis-van Kesteren
Mw. L.A.C. (Lorena) Botter
Dhr. D.W.J. (Jonathan) van Leeuwen
Dhr. mr. S. (Stefano) Nocco
Dhr. M.A. (Mark) Nouta
Mw. B. (Berthine) Pap
Dhr. P.W.J. (Patrick) van der Pas
Dhr. M.F.J. (Michael) Pijnenburg, voorzitter
Dhr. mr. M.J. (Maarten) van Rooij
Dhr. J.C.M. (Hans) Ruis
Dhr. mr. J.A. (Jan) de Swart
Dhr. M.R. (Michael) Swier
Dhr. J. (John) Hempel, als plaatsvervanger voor de heer M.C. (Marco) Weening
Dhr. C.J.O. (Clemens) Waters, tijdelijk vervangen door mevrouw P.H. (Petronella) Stockmann

Plaatsvervangers:

Dhr. D.X. (Dion) van Empelen
Mw. L.M.G. (Leonie) Heskamp
Dhr. G.I. (Iwan) van Ravenswaaij
Dhr. M. (Mesut) Tasci

Bestuur:

Dhr. drs. M.D. Brouwer MSc (voorzitter)
Dhr. mr. S.J.W. van der Putten (vicevoorzitter)
Dhr. A.Ch. Boiten (penningmeester)
Dhr. mr. O.M. Jans
Mw. mr. B.M.M. ter Kuile
Dhr. P. Otter

Bureau:

Mevrouw S.M.C. van Koningsbrugge

Notulist

Het Notuleercentrum

1 Opening en vaststelling agenda

De voorzitter de heer Pijnenburg opent de digitale vergadering om 13.00 uur en heet de deelnemers en toehoorders welkom.

Op dit moment zijn er veertien stemgerechtigde Ledenraads- of plaatsvervangend Ledenraadsleden. De heer Waters is nog niet ingelogd en sluit over een halfuur aan, tot die tijd vervangt mevrouw Stockmann hem.

Het onderwerp commissietermijnen vervalt bij agendapunt 4 en wordt op een later moment apart geagendeerd.

Agendapunt 9, executieverkopen, vervalt omdat de stukken nog niet gereed zijn. Het wordt geagendeerd voor de volgende vergadering.

Met inachtneming van deze wijzigingen wordt de agenda vastgesteld.

2 Mededelingen & ingekomen stukken

De voorzitter meldt dat ook de heer Otter later aansluit. Mevrouw Weisfelt kan niet aanwezig zijn. De heer Weening laat zich vervangen door de heer Hempel.

Er zijn geen ingekomen stukken.

3 Notulen, besluiten- en actielijst ledenraadsvergaderingen 22 april en 6 mei 2021

De notulen, besluiten- en de actielijsten van 22 april en 6 mei 2021 zijn op 27 mei 2021 vastgesteld door de Notulencommissie. De mogelijkheid wordt geboden om opmerkingen te maken.

Notulen van 22 april 2021:

Pagina 3, punt 5 (verslagen en overzichten): hier staat met betrekking tot de zittingstermijnen van de commissies dat de voorzitter dit onderwerp meeneemt bij agendapunt 10. Zoals zojuist gemeld wordt dit echter apart geagendeerd voor een volgende vergadering.

Notulen van 6 mei 2021:

Er zijn geen opmerkingen over de notulen.

4 Verslagen en overzichten

De verslagen worden niet een voor een doorgenomen; deze zijn allemaal tijdig toegezonden. Vragen kunnen nu behandeld worden.

De heer Nouta noemt dat de penningmeester het in de vorige vergadering heeft gehad over de reserves van de KBvG en de inzet daarvan. SNG heeft een behoorlijke buffer; wanneer worden de financiën van SNG besproken en komt dat punt ook aan de orde in de Ledenraad?

De penningmeester de heer Boiten antwoordt dat SNG verplicht is de financiële verslagen en jaarverslagen naar het KBvG-bestuur te sturen en dat ook heeft gedaan. Het is de vraag of er sprake is van grote vrij besteedbare reserves; bijvoorbeeld voor het project beslagvrije voet zijn forse investeringen gedaan en het project wordt ook volledig voorgefinancierd, omdat de subsidie nog niet rond is. De heer Boiten stuurt het jaarverslag van SNG ter informatie naar de Ledenraad. (**actie 5.01**)

5 Verslagen en overzichten bestuur

• Verslag bestuur

De heer Swier vraagt wanneer er wordt gestopt met de coronabetekening. De voorzitter antwoordt dat de Spoedwet, waaronder de coronabetekening valt, tot 1 augustus is verlengd. De heer Swier ziet

in de praktijk dat de helft van de kantoren dit doet en de andere helft niet. Het moet niet, het mag. De KBvG heeft destijds een hard beroep op de leden gedaan om de coronabetekening toe te passen; de heer Swier ziet nu graag de wat zachtere kant.

KBvG-voorzitter de heer Brouwer noemt dat de versoepelingen nu steeds sneller gaan; het bestuur zal bespreken of er al eerder een wat ander bericht naar de leden kan. (*actie 5.02*) Er wordt wel weer toegewerkt naar een normale manier van werken.

De heer Nouta leest bij het onderwerp bankbevraging voor de tweede keer dat er een lijst gemaakt wordt van alle banken waar enkel rechtspersonen bankieren. Welke status krijgt dat overzicht? Als een bank aangeeft daar op te willen, wordt er dan getoetst?

De heer Van der Putten antwoordt dat zich dat niet laat controleren en dat zo'n lijst geen formele status heeft. De wet geeft de gerechtsdeurwaarder de bevoegdheid om de bank – te weten elke bank in Nederland met een bankvergunning – te bevragen en de bank is wettelijk verplicht om te beantwoorden. In de praktijk is het zoeken naar mogelijkheden om het bevragingsproces voor iedereen effectief en veilig te maken en ontstaan er niet-bindende werkafspraken. Er zijn in Nederland 80 banken, waaronder de Bank van Nederlandse Gemeenten; het is duidelijk dat daar geen particulieren bankieren. Zo zijn er ook banken waar bijvoorbeeld alleen grote pensioenfondsen bankieren, het heeft dus geen zin die te bevragen. Een overzicht van deze banken wordt opgesteld ter informatie.

De heer Swier merkt met betrekking tot de toeslagenaffaire op dat er al een maand wordt gewacht op een lijst van de Belastingdienst. Intussen bellen er wel allerlei partijen om te vragen waar de mensen gebleven zijn, die ten onrechte van de lijst waren afgevoerd op 5 mei.

De heer Brouwer licht toe dat het gaat om een hectisch dossier, waarover op dagbasis overleg plaatsvindt. Na de foutieve lijst van 5 mei, zou er inderdaad op 19 mei een correcte lijst komen. Bij de Belastingdienst is er sprake van veel druk om een echt een goede lijst te produceren. Verder maken Tweede-Kamerleden zich grote zorgen over de inning, als mensen van de lijst afgevoerd worden. Het ligt kortom allemaal enorm gevoelig en dat zorgt voor verkramping bij de Belastingdienst. Er is inmiddels een correcte lijst, die op korte termijn eindelijk gedeeld kan worden. De Belastingdienst schat in dat 10.000 gedupeerden van de lijst af gaan, omdat zij geen recht hebben op een compensatie en het moratorium op hen niet van toepassing is, de 'niet-rechthebbende gedupeerden'. De beroepsgroep is gevraagd de inning op een vriendelijke manier te starten en de mensen vooraf te bellen. De KBvG heeft aangegeven dat dat kan, maar dat het extra tijd en geld kost en dat er dus een compensatie tegenover dient te staan. Alleen nog onder voorbehoud van de definitieve handtekening van de staatssecretaris, komt die vergoeding er. De heer Van Gerven heeft hiertoe een begroting gemaakt, het gaat om een bedrag van € 900.000. Dat komt neer op omstreeks € 30 voor een belactie door de deurwaarder. Zaken als het projectmanagement en het telkens verwerken van de lijsten, heeft impact op de dagelijkse bedrijfsvoering op de kantoren en ook dat dient vergoed te worden; daarover moet nog verder nagedacht worden. Dan is er nog de afwikkeling, zoals met betrekking tot het overnemen van private schulden en het kwijtschelden van publieke schulden. Dit laatste betreft bijvoorbeeld ook posten in van CJIB en andere overheidsinstellingen, dus dat raakt ook veel deurwaarderskantoren. Overleg over compensatie daarvoor is gepland. Inzake de private schulden die overgenomen gaan worden, heeft de KBvG sterk gepleit voor een centrale aanpak van alle vorderingen die bij de gerechtsdeurwaarder lopen. Het gaat om ongeveer een kwart miljard euro; het meest efficiënt is dat bedrag ter beschikking te stellen van de KBvG, die dat via de lijst distribueert. In politiek Den Haag zijn eenvoud en effectiviteit echter niet altijd de echte drijfveren om zaken af te wikkelen. Steeds komt naar voren dat de gedupeerde vooral zelf de regie moet krijgen en dus zelf bepaalt of en wanneer private schulden worden overgenomen. Dat klinkt nobel, maar deurwaarders weten dat

mensen met schulden vaak niet echt de regie hebben op alle dossiers. De kans bestaat echter dat de Belastingdienst daar toch voor kiest en dat de uitvoering een drama wordt. Zeer waarschijnlijk wordt er deze week een besluit genomen. Als dat slecht uitpakt, wordt ook hier ingezet op een passende compensatie voor extra werk.

Er wordt in elk geval toegewerkt naar een correct en volledig bestand, met een werkinstructie inzake mensen die niet meer in het bestand staan en de facturatie en afwikkeling van kosten voor het vooraf bellen.

De heer Swier vindt het onbestaanbaar dat de beroepsgroep alles doet om de Belastingdienst te helpen en dat nu wordt gezegd dat de debiteur *in the lead* moet zijn. Het is schandalig, je zou denken: laat de Belastingdienst het zelf maar oplossen. Deurwaarders maken maar tijd en kosten en zien er geen euro voor terug. De heer Brouwer deelt die frustratie. Wat de Belastingdienst nu doet, speelt zich af in het werkgebied van de beroepsgroep. Die heeft vorderingen in behandeling en staat ook voor die schuldeisers. Er zijn kosten gemaakt, dingen moesten worden stilgelegd en weer opgestart. Daarbij loopt de beroepsgroep het risico op negatieve beeldvorming. Vaak zijn de afwegingen onbegrijpelijk en het lijkt praten met een andere wereld, maar aan de andere kant merkt de KBvG ook dat er wel geluisterd wordt. De inzet was dat de private vorderingen die deurwaarders in behandeling hebben, niet onder de kwijtscheldingen vallen maar rechtmatige vorderingen zijn; dat wordt inmiddels erkend. De daartoe gemaakt kosten zijn net zo rechtmatig, die worden niet kwijtgescholden of weggestreept, maar moeten volledig betaald worden. Het is een grote stap dat dat is bereikt. Er zal een fatsoenlijk tarief voor moeten komen en dat geldt ook voor de overige werkzaamheden in dezen. Daarnaast gaat met de Belastingdienst verder gesproken worden over toekomstige werkzaamheden door gerechtsdeurwaarders op het gebied van belastingen.

De heer Swier wijst erop dat er vaak niets zal gebeuren als de debiteur zelf moet melden; dan kan er wel een mooi tarief zijn, maar als er niets gebeurt ontvangen deurwaarders ook niets.

De heer Brouwer antwoordt dat het gesprek daarover dus nog loopt. Men dient daarbij niet te vergeten dat ook schuldeisers in de kou staan en dat is niet acceptabel.

De heer Van der Pas benadert zaken liefst zo positief mogelijk en is blij met de stappen die worden gezet worden; dat is een hele vooruitgang ten opzichte van een paar jaar geleden. Hij is het echter eens met de heer Swier dat het nog lang niet genoeg is; € 30 voor een belactie dekt niet de kosten met betrekking tot regievoering door het bestuur en op de kantoren. Hij wil van het bestuur horen dat de genoemde € 30 een keiharde voorwaarde is; als dat niet zwart op wit staat, wordt er niet gebeld. De heer Van der Pas stelt het verstrekken van een Q&A en/of bescrypt voor, zodat kantoren dit niet zelf hoeven te verzinnen en men landelijk eenzelfde geluid laat horen.

Mevrouw Bakhuis wijst erop dat er een groep gedupeerden is die niet op de lijst voorkomt: de dossiers waarbij het BRP niet is geraadpleegd. Worden die betrokken bij de onderhandelingen en kunnen die meegenomen worden in de uiteindelijke lijsten die aan de Belastingdienst worden aangeboden voor de vergoeding? Er melden zich immers ook spontaan mensen bij kantoren met de mededeling dat zij toeslagenpartner zijn of gedupeerde, terwijl zij niet op de lijst voorkomen.

De heer Brouwer gaat ervan uit dat de komende lijst volledig en correct is. Dan komt het als het goed is niet meer voor dat mensen die zich melden als gedupeerde, er niet op staan. Dat is de expliciete verantwoordelijkheid van de Belastingdienst en als het straks weer fout blijkt te zijn, zal de staatssecretaris dat in de Tweede Kamer uit moeten leggen.

Met betrekking tot de vergoeding voor de belactie meldt de heer Brouwer dat in een conceptbrief van de staatssecretaris aan de Kamer stond dat met de deurwaarders was afgesproken dat de mensen vooraf gebeld zouden gaan worden. Daarop heeft de KBvG aangegeven daar alleen mee akkoord te gaan, als er een vergoeding tegenover staat. Het gaat om extra werk en dat moet gewoon betaald worden, evenals projectkosten et cetera. De inschatting is dat de uitvoeringskosten omstreeks € 3,5

miljoen bedragen als dit centraal wordt ingericht; als het decentraal gebeurt moet men eerder denken aan € 14,5 tot € 15 miljoen. Dat zijn allemaal zaken die worden meegenomen in de gesprekken. De signalen van de Ledenraad onderstrepen de last en ellende van de kwestie op de kantoren, het is erg vervelend en frustrerend. Het bestuur heeft daar oog voor en neemt dat zeker ook mee in de gesprekken.

De suggestie van een Q&A is een goede; de heer Van Gerven en mevrouw Weisfelt zijn inmiddels bezig met een voorbeeldbrief en een belscript, waarmee tegelijkertijd aan de Belastingdienst wordt aangegeven hoe de actie verloopt en de rapportages zo eenvoudig mogelijk gemaakt kunnen worden. Wellicht komt er met het oog op de eenduidigheid ook een webinar hieromtrent.

- **Projectplan ambassadeurs KBvG**

Mevrouw Bakhuis neemt aan dat het project bedoeld is voor niet-Ledenraadsleden, omdat Ledenraadsleden vanzelf al ambassadeurs zullen zijn. De voorzitter gaat daar ook van uit. Mevrouw Botter maakt deel uit van de werkgroep. Men kan zich aanmelden met een specifieke belangstelling, zelf wil zij vanuit KING vooral bekendheid geven aan de vereniging bij nieuwe en toekomstige leden. Zij denkt bijvoorbeeld aan een bijdrage aan open dagen van de Hogeschool Utrecht. Het project staat nog aan het begin, er is een kennismakingsronde geweest via Zoom waarbij ervaringen en wensen zijn uitgewisseld. De groep wil komende zomer een cursus starten met betrekking tot presentatie naar de buitenwereld.

6 Bestuursaantal

Een notitie over de visie van het bestuur over het benodigde aantal bestuursleden is toegezonden.

Het bestuur stelt voor middels natuurlijk verloop het aantal bestuursleden terug te brengen van zeven naar vijf.

De heer Van der Pas vraagt of al bekend is hoe de functies verschoven worden en hoe de beleidsterreinen gecontinueerd worden. Het zou anders kunnen lijken of wat de vertrekkende bestuursleden doen, wel gemist kan worden. Als de Ledenraad met het voorstel instemt, betekent dat ook instemmen met bredere ondersteuning door het Bureau. Zijn de kosten daarvan begroot, of wordt met het schrappen van twee bestuursfunctie de vrijheid genomen om het budget van het Bureau te verhogen? De heer Azouagh heeft dezelfde vraag.

De heer Nouta heeft gemengde gevoelens bij het voorstel. In het verleden heeft hij regelmatig aandacht gevraagd voor de kosten van de KBvG, maar de heren Nijenhuis en Otter hebben zeer zeker niet stilgezeten in het bestuur. Vervallen hun taken? Wat de besteding van het vrij te vallen budget betreft wordt gepleit voor meer bezetting bij het Bureau, maar is het niet beter een pool te vormen of een budget beschikbaar te houden voor het gericht inhuren van deskundigen van buiten de beroepsgroep? De KBvG kan immers niet alles zelf. Het is goed om vaker te kijken naar inhuur van externe deskundigen.

Mevrouw Bakhuis begrijpt het voorstel. De Ledenraad heeft vijftien leden, het is logisch dat het bestuur ten opzichte daarvan van zeven naar vijf leden gaat. Meer taken beleggen bij het Bureau waarborgt inderdaad de continuïteit, maar is de nieuwe opzet goed becijferd? Twee bestuursleden minder bespaart kosten, maar meer uren bij het Bureau en meer inhuur van externe partijen et cetera kost ook geld. Als het uiteindelijk duurder wordt, zijn het toch de leden die dat moeten betalen.

Mevrouw Pap sluit zich daar grotendeels bij aan. Inhuur kost ook geld, daar dient goed op gelet te worden; het moet niet zo zijn dat de KBvG uiteindelijk duurder uit is.

De heer Brouwer bespreekt dat het zeker niet zo is dat de twee bestuursleden wiens termijn gaat aflopen (de heren Nijenhuis en Otter) wel gemist kunnen worden. Zij leveren zeer waardevolle bijdragen. Het bestuur kijkt naar de toekomst en het waarborgen van de continuïteit binnen de KBvG; dat is een samenspel tussen de Ledenraad en het bestuur en tussen het bestuur en het Bureau. Het

besturen en het uitvoeren van werkzaamheden ligt vaak dicht bij elkaar en bestuursleden voegen dat samen, terwijl het Bureau daar juist een sterke rol in kan hebben. De bedoeling van de notitie is geen carte blanche om het Bureau fors uit te breiden, maar het aangeven van de denkrichting. Als de Ledenraad die steunt, werkt het bestuur een en ander verder uit en komt na de zomer met een voorstel. Uiteraard komt dat dan ook terug in de begroting. Bij sommige onderwerpen is het beter om een externe specialist in te huren, zoals de heer Van Gerven met betrekking tot de toeslagenaffaire en de beslagvrije voet. Externe expertise is niet goedkoop, maar het is niet mogelijk om op alle terreinen zelf voldoende kennis in huis te hebben. Als bepaalde onderwerpen structureel terugkomen, wordt het wel interessant om daar zelf iemand voor in dienst te hebben; daarin moet een goede balans gevonden worden. Overigens, ook als de Ledenraad ervoor kiest het huidige aantal bestuursleden te handhaven, worden de portefeuilles herverdeeld.

De heer Boiten meldt dat het zo laag mogelijk houden van de kosten van de KBvG altijd de eerste stap is bij het opstellen van de begroting. Het voorliggend voorstel krijgt zijn beslag grotendeels in 2022 en daar moet een begroting bij gemaakt worden. Met betrekking tot de portefeuille Communicatie van de heer Otter noemt de heer Boiten dat in het afgelopen jaar juist een aantal werkzaamheden bij het Bureau zijn ondergebracht, waarvoor een gespecialiseerde kracht is aangetrokken. Dat geeft tijd en ruimte voor het bestuurslid, maar door de expertise in huis te halen vervallen externe kosten. Bovendien worden bestuurlijke en uitvoerende taken zo ook meer gesplitst. Geprobeerd wordt dit soort zaken zo budgetneutraal mogelijk te doen en meer te doen voor hetzelfde geld.

Clemens Waters denkt ook dat het verstandig is de expertise binnen het Bureau verder op te bouwen en te versterken. Hij steunt het voorstel van het bestuur.

De heer Van Rooij kan zich voorstellen dat een en ander prima in te regelen is. Vijf bestuursleden lijkt inderdaad een goed aantal in verhouding tot de beroepsgroep. Uitvoerende werkzaamheden horen veelal niet tot de taken van een bestuurslid. Er zijn veel commissies en werkgroepen en meestal is er ook veel animo vanuit de beroepsgroep om daarin mee te werken; door daar een beroep op te doen, naast extra inzet op het Bureau, kan men kostenneutraal best een heel eind komen. De heer Van Rooij is voor het voorstel.

De voorzitter vraagt of de Ledenraadsleden de bestuursnotitie en de gegeven toelichting steunen. Dat is het geval, de Ledenraad is unaniem akkoord en het bestuur gaat dit verder uitwerken.

7 Toeslagenaffaire

- *Regievoering vBvV en gevolgen slachtoffers toeslagenaffaire*

De heer Van der Pas heeft het onderwerp laten agenderen en een en ander kort op papier gezet voor de Ledenraad. Hij ziet dat het voor met name de kleinere deurwaarderskantoren erg moeilijk is om alle verzoeken, wijzigingen en berichtgevingen bij te houden. Dat is een zorgelijke ontwikkeling en hij vraagt zich af of de beroepsgroep op de goede weg is.

De heer Ruis herkent dit gevoel. Het is zaak niet vast te lopen in allerlei werkzaamheden, waarmee geen geld verdiend kan worden.

De heer Swier onderschrijft de notitie van de heer Van der Pas. Hij heeft niet direct een oplossing, maar wellicht is het zinvol om bij afspraken op bestuursniveau bij een aantal kleine kantoren te vragen wat de impact ervan is. Daartoe zou een klankbordgroep van kleine kantoorkhouders gevormd kunnen worden, waarmee bijvoorbeeld de voorzitter van de KBvG zo nu en dan overleg voert. Voor de beroepsgroep is het nodig dat ook de kleine kantoren erbij gehouden worden.

De heer Waters vindt het signaal van de heer Van der Pas zeer waardevol. Er is nogal wat op de beroepsgroep af gekomen de laatste tijd, waar de toeslagenaffaire dan ook nog bij kwam. Hij complimenteert de KBvG met de organisatie van seminars voor de leden, inzake de vBvV en de

toeslagenaffaire. Sommige kantoren hebben onvoldoende mankracht om op dergelijke ontwikkelingen te acteren. De suggestie van de heer Swier voor meer contact met de kleine kantoren, kan wellicht ook gebeuren vanuit de ambassadeursgroep en de Ledenraad. Er kan een verdeling gemaakt worden waarbij ieder contact onderhoudt met een aantal kleine kantoren. De heer Swier geeft aan dat hij op kantoor alles zelf doet en geen medewerkers heeft. Een webinar is heel goed, maar daar komt ook weer iets uit dat iemand moet gaan inrichten; die iemand is hij altijd zelf. Het gaat er nu niet om dat mensen hun beroepsontwikkelingen niet goed zouden bijhouden; kleine kantoren gaan gewoon kopje onder en daar moet oog voor zijn, ook bij het bestuur. De heer Swier wil daar een rol in vervullen, want om de beroepsgroep en beroepstrots hoog te houden moeten de kleine kantoren erbij gehouden worden.

De heer Van der Pas werpt de vraag op of de maatschappij, de politiek en de KBvG de kleine kantoren er inderdaad bij willen houden. Als het antwoord op die vraag nee is, moet men daar ook helder en duidelijk over zijn. Als het antwoord ja is, gaat dat veel verder dan zeggen dat een deurwaarder er zelf voor kiest om geen mails te lezen of seminars bij te wonen.

Mevrouw Pap heeft veel respect voor hoe kleine kantoren alle werkzaamheden aanpakken. Het is inderdaad wel een belangrijke vraag hoe dat gezien moet worden voor de toekomst, hoe zit het bijvoorbeeld met het bestaansrecht van kleine kantoren in het licht van Schuldenwijzer en de meer maatschappelijke deurwaarder? Het is complexe materie waar niet zomaar een antwoord op is, maar het is belangrijk daar gezamenlijk over na te denken. Een klankbordgroep van kleine kantoren is een goede suggestie. Men zoekt onderling ook contact, was laatst te zien via LinkedIn en ook dat is een goede ontwikkeling. Hoe dan ook moet de Ledenraad zeker iets met het signaal dat de heer Van der Pas geeft.

De heer Van Leeuwen bedankt hem voor het agenderen van dit onderwerp. Hij is nog maar net gestart met een klein kantoor en gezien alle ontwikkelingen en extra werkzaamheden was dat net een slecht moment. De assistentie en webinars vanuit de KBvG zijn fantastisch, maar vaak is er geen tijd om die te volgen omdat men op een klein kantoor alles zelf moet doen. De KBvG moet ervoor waken dat kleine kantoren verdwijnen, omdat daarmee ook eigen visies en identiteit in de uitvoering van het werk ophouden. Een klankbordgroep van kleine kantoren is een goed idee. Men zoekt elkaar steeds meer op, maar de Ledenraad kan daarin best het voortouw nemen.

De heer Nouta ziet de brief van de heer Van der Pas als een S.O.S. Hij heeft zelf ook een klein kantoor en is dit jaar tot nu toe één middag vrij geweest; er komt nu wel heel erg veel tegelijk. Wat moet een klein kantoor? Hopen op een saneringsfonds om te worden uitgekocht? Meer samen doen? De enige echte oplossing is meer geld, zodat men meer mensen op kantoor kan aannemen en de dingen op een goede en menswaardige manier kan doen. Dat er nu een vergoeding komt voor de eerdergenoemde belactie, is het juiste uitgangspunt: boter bij de vis! Er zijn de laatste decennia heel veel regels bij gekomen en er valt er eigenlijk nooit een af. Voor alles rond compliance is bijvoorbeeld nooit een vergoeding gekomen, dat moet op een gegeven moment even tot stilstand komen want men kan niet alles tegelijk. Als het een onuitgesproken doelstelling is van de KBvG dat kleine kantoren beter zouden verdwijnen, moet dat uitgesproken worden zodat men weet waar men aan toe is. De heer Nouta vindt het tijd voor een soort ondernemerskamer of –commissie van deurwaarder-ondernemers, waar ook wordt gesproken over het leiden van een groot en een klein kantoor, zodat er meer begrip ontstaat. Hij constateert dat niet-ondernemers niet voelen wat hun werkgever voelt en daar dan ook niet op een juiste manier over kunnen meepraten. Hij stelt ludiek voor dat, om meer inzicht te krijgen in wat het betekent om eenpitter te zijn, de heer Brouwer eens een week van plek zou kunnen wisselen met de heer Nouta.

De heer Brouwer is blij met deze discussie. Wat er wordt gezegd, komt stevig binnen. Hij benadrukt dat er geen plan of beleid is vanuit het bestuur om kleine kantoren te gaan opheffen en dergelijke.

De KBvG is er voor de hele beroepsgroep en die is verdeeld in kleine, middelgrote en grote kantoren. Er zijn verschillen tussen die kantoren en die zijn ook belangrijk; er is behoefte aan kantoren van verschillende grootten en typen, maar er mag wellicht wat meer aandacht zijn voor die verschillen. De afgelopen periode is inderdaad heel intensief geweest. Sowieso gaan de dingen sneller en is de impact op kantoren steeds ingrijpender. Het voorstel voor een klankbordgroep van en met kleine kantoren is goed, de voorzitter stelt voort die inderdaad te gaan instellen. Ook een ondernemersplatform is een goede suggestie, waar al eens eerder over is gesproken. De heer Brouwer neemt dat mee. Eens van plaats ruilen met de heer Nouta zou hij best willen. Hij dankt de heer Van der Pas voor het inbrengen van dit onderwerp.

De heer Van Rooij heeft begrip en respect voor kleine kantoren, maar zakelijk bekeken is het soms zo dat organisaties een bepaalde minimale omvang nodig hebben om goed te kunnen functioneren. Dat geldt ook voor deze beroepsgroep en daar moet men de ogen niet voor sluiten. Dat heeft niets te maken met een doelstelling om kleine kantoren te doen verdwijnen. De heer Van Rooij begon zelf met werken bij een klein kantoor, dat na verloop van tijd ging samenwerken met een ander kantoor en groeide, omdat de opdrachtgevers steeds groter werden.

De heer Van der Pas merkt op dat de heer Brouwer zojuist aangaf dat het bestuur er niet op uit is kleine kantoren niet mee te nemen. Hij waardeert dat, maar dat is wel wat anders dan zeggen dat kleine kantoren horen bij de deurwaarderij en vervolgens dus beleid te maken om de ook markt geschikt te houden voor kleine kantoren. De heer Van Rooij zegt eigenlijk dat er wellicht geen ruimte is voor kleine kantoren en dat men dat moet accepteren. Hier komt weer de existentiële vraag op of er actief beleid in dezen wordt gevormd, of dat het wordt overgelaten aan het natuurlijk ver- en beloop. Van dit laatste is de heer Van der Pas geen voorstander. De heer Van Rooij begrijpt dat en ziet het spanningsveld, maar men moet de realiteit van een bepaalde minimaal benodigde omvang niet ontkennen en hij wil dat niet onbenoemd laten. Het rapport van Flynth geeft eveneens aan dat het goed zou zijn als kleine kantoren gaan samenwerken; dat heeft ook te maken met ondernemerschap. Als men het werk alleen niet meer aankan, is dat voor de persoon in kwestie niet goed maar ook niet voor de ontwikkeling van de beroepsgroep. De heer Van der Pas beaamt dat. Als dat de constatering is die breed wordt gedragen, zou die grens opgezocht moeten worden en benoemd en daarop dient dan beleid te worden gemaakt.

De heer Van Rooij laat dit tegengeluid horen, zodat de grens niet automatisch op het diepste punt ligt.

Mevrouw Bakhuis werkt bij een groot kantoor en beaamt wat de heer Brouwer zei over ICT: als dat 'prut' is, heeft dat meteen zijn weerslag op de hele organisatie, ook bij grote kantoren. Zij schrikt ervan dat het voor houders van kleine kantoren niet eens meer mogelijk is om een vrije dag te nemen. In de beroepsgroep hebben kleine kantoren evenveel bestaansrecht als grotere; ze begeven zich vaak in een nichemarkt en daar mag de branche trots op zijn. Mevrouw Bakhuis wijst op onderlinge hulp die sommige branches kennen, waarbij aangesloten ondernemers elkaar bijstaan als het nodig is, zoals bij ziekte. Zo'n ledenhulpgroep is iets dat de KBvG zou kunnen oppakken. Men moet er met elkaar voor zorgen over tien jaar nog te bestaan en daarbij hebben kleine en grote kantoren elkaar nodig.

De voorzitter vat samen dat de heer Brouwer heeft toegezegd serieus na te zullen denken over een klankbordgroep en een ondernemersgroep, om specifiek levende problemen in klein comité te kunnen bespreken en daar wellicht beleid vanuit de KBvG op te richten.

In de afgelopen tijd is er heel veel op de beroepsgroep af gekomen. De heer wees al heel vroeg in het traject op de impact van de vBv en aangedrongen op tijdige communicatie en bewustwording daaromtrent. De toeslagenaffaire kwam er nog bij, met heel veel ad hoc werkzaamheden.

De voorzitter dankt de heer Van der Pas voor het inbrengen van dit punt, waarover nog wel vaker gesproken zal gaan worden.

Er volgt een korte pauze.

8 Negatieve rente

- *Voorstel tot aanpassing van de ministeriële regeling rente bijzondere rekeningen gerechtsdeurwaarders.*
- *Verzoek aan het bestuur tot bespreking met de NVB om te komen tot beëindiging berekening negatieve rente op de kwaliteitsrekening.*

Gelet op de huidige situatie dat negatieve rente wordt berekend op de kwaliteitsrekening zal de vigerende ministeriële regeling aangepast dienen te worden, aldus de leden. Daarnaast vragen de leden het overleg met de NVB te zoeken om de berekening van negatieve rente te staken.

De heer Waters licht toe dat er in de praktijk een ongelijk speelveld ontstaat ten aanzien van negatieve rente en de hantering daarvan door banken. De gelden op de kwaliteitsrekening zijn van de eisende partijen in het kader van incasso en executie. Juist aan dat geld zouden banken niet mogen komen; dit wordt gestaafd door artikel 19 lid 2 van de Gerechtsdeurwaarderswet en tuchtrechtspraak. Het toegezonden voorstel – van de heren Waters en Van der Pas en mevrouw Bakhuis – roept het bestuur op met de NVB te spreken over het ongedaan maken van de onrechtmatige handelingen door banken en het blijven eerbiedigen van het afgescheiden vermogen van rechthebbenden. Met betrekking tot de ministeriële regeling van de rente: positieve rente zou vergoed moeten worden aan opdrachtgevers, maar dan dient negatieve rente bij opdrachtgevers in rekening gebracht te kunnen worden. Het gaat vaak om kleine bedragen per opdrachtgever die bij deurwaarders op de kwaliteitsrekening staan en het kost tijd en geld om dat goed uit te rekenen, maar soms worden ook wel grote sommen geld bij een deurwaarder geparkeerd in het kader van conservatoire beslagen of schikkingen; dat dient de mogelijkheid om negatieve rentelasten door te berekenen er wel te zijn. Daartoe dient ook de ministeriële regeling aangepast te worden.

De heer Nouta bedankt de drie Ledenraadsleden voor dit conceptvoorstel, waarover goed is nagedacht. Er ontbreekt zijns inziens nog een punt: de banken zullen weinig zin hebben in het niet kunnen heffen van negatieve rente op een rekening met een flinke som geld erop, terwijl zij zelf wel negatieve rente moeten betalen aan de ECB. Het gevolg zal zijn dat de banken stoppen met artikel 19-rekeningen. Er zijn momenteel al bijna geen banken die zo'n rekening aanbieden, als enkele ermee stoppen ligt er een nog veel groter probleem. Als de wet op dit punt veranderd wordt, zal dat gepaard moeten gaan met een verplichting voor banken om een artikel 19-rekening aan te bieden, als een gerechtsdeurwaarder daartoe verzoekt.

De heer Van der Pas merkt op dat, als deurwaarders wettelijk verplicht zijn geld op een kwaliteitsrekening te zetten, die rekeningen er dan ook wel moeten zijn. Als dat niet zo is, is dat dan een probleem van de overheid die de verplichting oplegt, of van deurwaarders? Waar kan het eerste duwtje gegeven worden, zodat de zaak in beweging komt? Dat is ook een kant van dit onderwerp.

De heer Swier steunt het voorstel. Hij wijst erop dat in artikel 6 nog enkele guldentekens staan. Hij heeft de volgende vragen: wordt dit een verdienmodel voor deurwaarders? Wordt er gestopt met tussentijds afdragen en hoe gaat dat dan verdeeld worden? De verschillende banken hanteren immers verschillende bedragen en tarieven. Hoe wordt een verlegging van kosten geadministreerd? Hoe gaat het berekenen van negatieve rente over kleine bedragen in zijn werk? Het idee is charmant, maar de heer Swier zet dus wel wat vraagtekens bij de administratieve verwerking ervan. Als de banken geen

negatieve rente meer inhouden van kwaliteitsrekeningen, de eerste stap, is de tweede stap in principe niet nodig (wijziging ministeriële regeling).

De heer De Swart hoorde vorige week dat een collega negatieve rente wenste door te berekenen aan de rechthebbenden met bedragen op de kwaliteitsrekening. Daar ligt geen wet- en regelgeving vanuit de KBvG aan ten grondslag. Het zou zomaar kunnen zijn dat dit op sommige kantoren gebeurt, dan krijgt men per saldo minder toebedeeld dan waar men zonder die negatieve rente recht op heeft. De heer De Swart vindt dat er in dezen een bericht moet komen dat het KBvG-bestuur in gesprek gaat met de banken over een modus in dezen en dat het dus niet is toegestaan om negatieve rente door te belasten.

De heer Boiten bespreekt dat het onderwerp al langer loopt en best complex is. Er is door de KBvG ook actie op ondernomen richting banken en het departement. Daar loopt het vervolgens steeds vast. Of de kosten worden doorbelast is aan de gerechtsdeurwaarder zelf, voor elkaar krijgen dat banken geen negatieve rente meer mogen rekenen over kwaliteitsrekeningen geeft inderdaad het risico dat ze het product niet meer gaan aanbieden. Verder kan uitzondering van kwaliteitsrekeningen staatssteun- en mededingingsrechtelijke problemen geven. De heer Boiten ontraadt het voorstel, dat het bestuur verzoekt hiermee aan de slag te gaan; hij denkt dat het geen zinvolle tijdsbesteding is.

De heer Waters vraagt of de ongelijke behandeling van G-rekeningen ten opzichte van kwaliteitsrekeningen überhaupt is besproken. De heer Boiten wijst erop dat het bij G-rekeningen gaat om geld voor de fiscus. De overheid zorgt goed voor zichzelf als het om geldvorderingen gaat en als het aan de EU ligt, hebben overheden straks een algeheel pandrecht op alle goederen van iedereen. De KBvG heeft geprobeerd zo veel mogelijk in te steken op waar zij wel invloed op heeft, maar dat schiet niet meer verder op en dan heeft doorgaan geen zin.

De heer Waters noemt dat de NVB ervoor heeft gekozen G-rekeningen niet te belasten met negatieve rente en dat is ongelijke behandeling. Dat is een keuze van banken en geen overheidsregie.

De heer Boiten antwoordt dat dat zou kunnen, maar in elk geval heeft de NVB er niet voor gekozen om te interveniëren op dit punt voor kwaliteitsrekeningen. Hij herhaalt dat hij denkt dat hier nog meer moeite in steken niets zal opleveren.

De voorzitter constateert dat het bestuur aangeeft dat het overleg met de NVB niets heeft opgeleverd. Er ligt nu een tweetrapsraket voor: als de NVB een doodlopende weg blijkt, wordt het bestuur gevraagd zich in te spannen voor een aanpassing van de ministeriële regeling zodat er een juridische grondslag ligt voor het doorberekenen van negatieve rente aan opdrachtgevers.

De heer Boiten antwoordt dat zeker geprobeerd kan worden de nieuwe realiteit te vertalen in regelgeving. De huidige regels zijn opgesteld in een tijd dat men zich niet voor kon stellen dat er negatieve rente geheven zou worden. Hij verwacht, gezien de huidige samenwerking, in dezen wel bijzondere aandacht van het departement voor dit onderwerp. (**actie 5.03**)

De voorzitter vult aan dat implementatie aan de kantoren zelf is, maar dat er dan in elk geval juridische grondslag is voor wat nu misschien in de praktijk al wel gebeurt.

De heer Nouta noemt in dezen het ontwikkeltraject van de software. Een bruikbare uitbreiding van de renteapplicatie heeft veel voeten in de aarde; zo zou er elke dag een back-up gedraaid moeten worden van allerlei gegevens en elke maand een totaalberekening, bovendien vraagt dit alles enorm veel serverruimte en zou het zeer kostbaar zijn. Softwarebouwers raden het sterk af. Kortom: als de mogelijkheid tot doorbelasten van negatieve rente aan opdrachtgevers er zou komen, kan het zijn dat vervolgens niemand de module afneemt omdat het per saldo veel te duur is. Het is zaak dit bij de verdere besluitvorming te betrekken.

De voorzitter constateert dat op dit moment inderdaad de juridische mogelijkheden voor doorberekening ontbreken, maar dat men er nog niet is met alleen het wettelijk regelen daarvan. Het voorstel werd geagendeerd ter meningsvorming en informatie en niet ter besluitvorming. De heer Boiten heeft toegezegd aanpassing van de wettelijke regeling bij het departement onder de aandacht te zullen brengen en de Ledenraad neemt notie van de kanttekening zoals genoemd door de heer Nouta.

9 Executieverkopen (vervallen)

Dit punt is vervallen en wordt geagendeerd voor de volgende vergadering. (*actie 5.04*)

10 Concept Deurwaardersverordening

Ter vergadering van 6 mei 2021 is de Gerechtsdeurwaardersverordening in concept aan de ledenraad gepresenteerd. Ter vergadering zal worden gesproken over het vervolg.

De voorzitter meldt dat in de vorige vergadering een presentatie is gegeven over het de conceptverordening. De Ledenraad werd gevraagd het stuk aandachtig door te lezen en inhoudelijke vragen voor te leggen aan het Bureau; dat kan nog tot uiterlijk 15 juli a.s., na die datum komt er een totaaldocument met daarin alle gestelde vragen en antwoorden. Vandaag wordt de Ledenraadsleden om hun mening gevraagd.

De heer Van der Pas vraagt wat de route en planning is inzake het aannemen van deze verordening. De voorzitter antwoordt dat idealiter besluitvorming plaatsvindt in september van dit jaar. De KBvG is voornemens vervolgens thematische webinars te organiseren, om de leden erover te informeren. De verordening wordt dan in het najaar aan de ALV voorgelegd en bij een positief advies kan de Ledenraad er in december over stemmen. Wellicht komt er voorafgaand aan de reguliere Ledenraad van september een themabijeenkomst over de verordening.

De heer Van der Pas merkt op dat hij zelf zitting heeft gehad in de commissie inzake de verordening; hij vindt het daarom niet passend zijn mening hier nader toe te lichten. Hij dringt er bij zijn collega-Ledenraadsleden op aan het lijvige stuk heel goed te lezen, want het zal bij hen toch zeker wel enkele vragen oproepen.

De voorzitter vraagt de Ledenraadsleden een voor een om hun algemene eerste indruk van de verordening.

De heer Van Leeuwen is van mening dat het gaat om een zeer belangrijk document, waarin veel andere losse verordeningen worden opgenomen. Het is zaak dit grondig door te nemen. Het resultaat is mooi, overzichtelijk en goed leesbaar door modern taalgebruik. De uitwerking in de praktijk komt natuurlijk ook nog, wat voorligt is een basisdocument en het is lastig daar nu al concreet iets van te vinden, maar de eerste indruk is positief.

De heer Hempel sluit zich daarbij aan. De opbouw is goed, onderwerpen worden apart besproken en het ziet er mooi uit.

Mevrouw Pap vindt ook dat er een mooi stuk voorligt, dat goed en overzichtelijk is opgezet.

De heer Van Rooij heeft in zijn dagelijks werk veel te maken met verordeningen, bestuursregels et cetera en is blij dat er nu één document voorligt, dat geüpdatet is en waar hij enthousiast over is. De tabellen achterin zijn heel handig.

De voorzitter merkt op dat met deze verordening geen beleidswijzigingen beoogd worden. Andere verordeningen zijn gemoderniseerd qua taal en logischer gegroepeerd in één document.

De heer Van Rooij vindt het voor zichzelf een aandachtspunt om te doorgronden wat er níet in de verordening staat. De voorzitter antwoordt dat in de tabel te zien is wat er is geschrapd.

De heer Ruis sluit zich aan bij wat de anderen hebben gezegd. Het is knap een aantal verordeningen samen te smeden tot één logisch en overzichtelijk geheel. Hij kon helaas de presentatie niet bijwonen en vindt het op dit moment lastig om al aan te geven wat er eventueel wel of niet mist.

De heer Nocco vindt dat er een mooi document voorligt, dat aan de ene kant heel ingewikkeld is en aan de andere kant ontzettend overzichtelijk en leesbaar. Hij vraagt zich af of door het wijzigen van taal en/of komma's de juridische consequentie van bepaalde zinnen gewijzigd kan zijn; er wordt geen beleidswijziging beoogd, maar men moet wel zeker weten dat dat niet per ongeluk toch gebeurt. Hij gaat ervan uit dat daar goed naar is gekeken.

De heer Swier vindt ook dat er een mooi document ligt. Hij heeft eerder al zijn zorgen uitgesproken over het volgende: als er één ding in een verordening wordt aangepast, moet dan niet de hele verordening ter bespreking worden voorgelegd? Daarop is geantwoord dat dat niet zo is; het is goed dat antwoord ergens vast te leggen. Verder had een aantal regelingen voor de heer Swier uitgebreider mogen zijn. Er is beargumenteerd dat er een bepaalde verordening buiten het stuk is gehouden; de heer Swier vindt dat niet goed, er zou geen verordening buiten gehouden moeten worden omdat dat nu toevallig beter uitkomt.

De heer De Swart vindt dat de transponeringstabellen goed helpen bij het zien wat oud was en waar het nu staat. Het is zaak kritisch te kijken naar de blanco regels, of er niet iets over het hoofd is gezien. Er ligt een mooi en gedegen stuk voor, dat hopelijk lang meegaat.

De heer Azouagh heeft het stuk nog niet goed kunnen lezen, helaas miste hij ook de presentatie. Hij zegt toe het goed tot zich te zullen nemen en voor 15 juli feedback te geven.

Mevrouw Botter complimenteert de opstellers van de verordening voor het overzichtelijke stuk, dat een vooruitgang is ten opzichte van de huidige, losse verordeningen. Zij sluit zich aan bij de heer Swier met betrekking tot het liever niet buiten het document houden van een verordening.

De heer Waters vindt het stuk evenwichtig en gestructureerd ingedeeld, waarin de andere verordeningen een plek hebben gekregen.

Mevrouw Bakhuis is ook blij met het overzichtelijke stuk. Het is wel hoog over, het echte werk qua uitvoering zal in de reglementen plaats gaan vinden. Dus wat hoog over is vastgelegd, dient in de reglementen uitvoerbaar uiteengezet te worden.

De heer Nouta maakte deel uit van de betreffende commissie. Dit onderwerp is een voorbeeld van het nut van het aantrekken van externe expertise; zonder dat was het eindproduct niet zo mooi geworden. Overigens bevat het concept heel veel regels voor het werken van de Ledenraad en verrassend weinig voor het bestuur. De heer Nouta benadrukt dat dit destijds als eerste stap is gezet, om te komen tot uitvoering van de opdracht van de Ledenraad aan het bestuur, om te komen tot een evaluatie van de regelgeving van de KBvG tot dusver. Deze conceptverordening is dus stap 1 in die evaluatieagenda en geen eindpunt. De verantwoordelijkheid om daadwerkelijk ook volgende stappen te zetten, wat noodzakelijk is, ligt bij de Ledenraad. De heer Van der Pas beaamt dat de verordening het begin is van een bredere opdracht aan het bestuur. De Ledenraadsleden hebben zojuist vooral positieve opmerkingen gemaakt over de vorm en dat is een opsteker; daar is hard aan gewerkt. Hij dringt erop aan het stuk ook met andere ogen te lezen en de vertaalslag te maken van regels naar gevolgen in de praktijk voor grote en kleine kantoren; begrijpt men die en is men het daarmee eens? De Ledenraad gaat uiteindelijk stemmen over de vraag of het stuk leidend gaat zijn voor alle deurwaarders in Nederland.

Mevrouw Ter Kuile is de penvoerder namens het bestuur. Zij licht toe dat een en ander inderdaad is samengevoegd en herschikt. Er komt nog een verdiepingsslag en een wijzigingsvoorstel met betrekking tot de termijn van de toetsingsverslagen; dat is nu nog twee jaar, terwijl uit de evaluatie een termijn van drie jaar naar voren is gekomen. De reglementen worden te zijner tijd ook besproken met de

commissie, waarbij het reglement Normen voor Kwaliteit voorrang heeft. Verder krijgt de Gedragscode Privacy wellicht een wat andere invulling, dus in het kader van voortschrijdend inzicht komt er misschien nog het een en ander. Mevrouw Ter Kuile is blij met de vooralsnog positieve reacties en vindt zelf ook dat het document er prachtig uitziet.

11 Commissie Beleidsplan 2022-2026

In de ledenraadsvergadering van 22 april 2021 is besloten het beleidsplan 2022-2026 te agenderen voor deze vergadering. De ledenraad wordt verzocht een commissie in te stellen.

De voorzitter noemt dat plaatsvervangend Ledenraadslid de heer Bouwman zich voor deze commissie heeft aangemeld. Hij vraagt of de Ledenraad vindt dat ook een of twee bestuursleden er zitting in zouden moeten nemen; in de vorige Commissie Beleidsplan was dat wel het geval.

De voorzitter constateert dat ook de heer Van der Pas en hijzelf zich aanmelden. Zijn er verder nog Ledenraadsleden die willen deelnemen?

De heer Waters geeft aan dat hij best een steentje wil bijdragen, maar dat hij besloten heeft in juli 2022 met pensioen te gaan. Hij roept vooral de jongere leden op te reageren.

De heer Nouta participeert graag in deze commissie.

De heer Swier vindt dat het bestuur wel uitgenodigd dient te worden voor een commissie van de Ledenraad, maar er officieel geen deel van zou moeten uitmaken. De Ledenraad maakt het beleid en niet het bestuur.

De heer Brouwer kan zich daarin vinden. Deze commissie kan vooral gebruikmaken van de kennis van het bestuur, dat daarvoor beschikbaar is. De heer Nocco vult aan dat per bijeenkomst bijvoorbeeld een bestuurslid met een bepaalde expertise/portefeuille uitgenodigd kan worden.

De voorzitter noemt op dat zich nu zeven leden hebben gemeld: de heren Nouta, Van der Pas, Van Rooij, Nocco, Bouwman, Waters en hij zelf.

De heer Nocco merkt op dat 2022 al over een halfjaar begint. Is dat niet kort dag voor een beleidsplan?

De voorzitter beaamt dat, maar veronderstelt dat het niet erg is als het plan begin 2022 wordt aangeboden. Eventueel kan het wellicht nog 2023 – 2027 worden. Er zijn punten uit het huidige beleidsplan, die meegenomen zullen worden. Dit, alsmede de horizon waarover het gaat, wordt besproken in de eerste commissievergadering.

De heer Swier geeft mee dat in een halfjaar tijd geen goed beleidsplan kan worden opgesteld. Er ligt een goed beleidsplan; neem dan bijvoorbeeld als volgend venster 2023 – 2028, ga er hoe dan ook serieus mee om, maak iets om trots op te zijn en raffel het niet af omdat het snel klaar moet zijn.

De heer Brouwer merkt op dat de beleidspunten voor volgend jaar natuurlijk worden opgepakt op basis van het huidige plan. De Ledenraad wordt daarover geraadpleegd, in combinatie met de begroting. Wat dat betreft is er geen druk om in het najaar al een volgend meerjarenbeleidsplan moet liggen. Het opstellen daarvan vraagt tijd en aandacht.

De voorzitter vraagt de Ledenraad om in te stemmen met de vorming van de Commissie Meerjarenbeleidsplan. De Ledenraad is daar unaniem mee akkoord. (**besluit 21.06**)

12 Wat verder ter tafel komt

De heer Van der Pas vond de pubquiz die werd gehouden na de ALV een erg leuk initiatief en bedankt de organisatoren daarvoor.

Mevrouw Bakhuis vraagt hoe de instroom van studenten bij de deurwaardersopleiding, die zeer gering zou zijn, wordt opgepakt. Mevrouw Ter Kuile antwoordt dat dit een punt van zorg blijft. De contacten met de Hogeschool Utrecht worden momenteel verder aangehaald. Bekeken gaat worden wat verder

ondernomen kan worden om nieuwe mensen te werven. Ook wordt een dezer dagen gestart met het bevragen van uitstromers, om een zo breed mogelijk beeld te krijgen van wat mensen wel en niet aantrekt in het vak, zodat daar hopelijk weer acties op genomen kunnen worden.

De heer Van Rooij wijst op de extra bijeenkomst in mei jl. Het bleek dat vijf van de vijftien vaste Ledenraadsleden niet konden deelnemen; het ging echter wel over de nieuwe verordening, een stuk om goed te kunnen doorgronden. Vooraf was gevraagd wie aanwezig konden zijn; dat deed vermoeden dat er eerst geïnventariseerd zou worden. Het is jammer dat de bijeenkomst doorging terwijl een derde deel van de vaste leden dus niet mee kon doen. Hopelijk worden bijeenkomsten voortaan tijdiger gepland. De vraag wie erbij kunnen zijn kan achterwege blijven, als dat valse verwachtingen schept. De voorzitter trekt zich dit aan, hij is verantwoordelijk voor het plannen van vergaderingen. Hij licht toe dat de genoemde bijeenkomst per se op die datum moest plaatsvinden, vanwege termijnen voor de financiële stukken. Hij begrijpt dat, als gevraagd wordt wie er aanwezig kunnen zijn, men verwacht dat daar dan ook rekening mee gehouden wordt. Dit zal voortaan anders gaan.

De heer Brouwer noemt het LOVCK en de verschotten. Er is regelmatig signaleringsoverleg met het LOVCK, in februari werd aangegeven dat enkele rechters vragen hadden over de doorbelaste verschotten en dat er daartoe een werkgroepje geformeerd was. De KBvG heeft daarna een commissie op dit onderwerp gezet met daarin onder andere de heren Van der Putten, Van de Donk, Wisseborn, Jans en mevrouw Weisfelt, en de heer Brouwer zelf. Overleg met rechters is altijd wat ingewikkeld; ze zijn gewend aan te horen en vervolgens een besluit te nemen. De KBvG heeft gemeend het onderwerp wel zo goed mogelijk uit te moeten leggen en stelde een uitgebreid memo op. Er heeft overleg plaatsgevonden tussen de werkgroep en het LOVCK, waar een besluit genomen zou worden; dat is opgeschort naar aanleiding van de memo. Besluitneming is nu geagendeerd voor 22 juni a.s. De inhoud en onderbouwing zijn de KBvG niet bekend want er worden geen stukken gedeeld, maar er is al gewaarschuwd dat de rechters vinden dat de Btag-verhoging per juli a.s. ook de verschotten zoals die onder aan het exploit staan zou moeten omvatten. Er wordt rekening gehouden met alle scenario's en er zijn in dezen contacten met JenV en de juristen, maar een goede voorbereiding is ingewikkeld, ook omdat er maar heel weinig tijd is. Het kan hoe dan ook alle kanten op en daar heeft men helaas mee te dealen. Iedereen is er inmiddels wel van doordrongen dat dit cruciaal is voor een goede beroepsuitoefening.

De heer Van der Pas vraagt of wat de heer Brouwer bij scenario's aangaf over JenV, erover gaat of het bestuur weet hoe het JenV hierin wil meenemen, of dat JenV zich er al over heeft uitgesproken dat zij zich dan willen laten meenemen. De heer Brouwer antwoordt dat JenV al argumenten heeft gegeven waarom het eigenlijk niet voor te stellen is dat de rechtspraak deze kant op zal gaan. Omdat de onderbouwing niet bekend is, is dat echter speculeren. JenV geeft aan dat de Btag-verhoging echt tot doel had te stutten dat de gerechtsdeurwaarder onafhankelijk zijn werk kan blijven doen; het gaat niet om een extraatje of loonsverhoging, maar een noodzakelijke correctie om het werk te kunnen blijven doen. Als dat aangegrepen zou worden om er weer iets van af te halen, doorkruist dat rechtstreeks de bedoeling en het beleid. Die kant kan het dus echt niet op, dat is onbestaanbaar.

De heer Waters merkt op dat het LOVCK echt niet zal erkennen dat er sprake is van een oorzakelijk verband. Men zal zeggen: Btag zegt dat men de kosten die een derde berekent, mag doorberekenen. Daar zit geen ruimte voor het doorbelasten van extra kosten van de deurwaarder, die hij wel maakt. Het is de vraag of dat via JenV gerepareerd kan worden.

De heer Brouwer weet alleen dat men mogelijk iets gaat doen met de toewijzing dan wel in vervolg afwijzing van de verschotten. Hij kan over allerlei aspecten speculeren, maar het enige dat hij weet is wat hij zojuist vertelde.

De heer Nouta noemt dat enkele vergaderingen geleden is gesproken over het voornemen van het bestuur om een procedure te starten, om het Openbaar Ministerie zo ver te krijgen dat tot vervolging van een aantal oud-collega's zou overgaan. Hij informeert naar de stand van zaken; die kan nu in algemene bewoordingen worden toegelicht, of bij de volgende vergadering in een besloten deel.

De heer Boiten antwoordt dat hij de precieze status zou moeten opvragen, maar dat de procedure in elk geval in gang is gezet en dat dit dus loopt.

De heer Van Leeuwen heeft een vraag over de ambtshalve toetsing. Dit is hem een doorn in het oog, anderhalf jaar geleden heeft hij een aantal zaken aangebracht en nu weer een brief ontvangen dat die op grond van ambtshalve toetsing vijf maanden zijn aangehouden. Wordt hier iets aan gedaan? Het is niet meer uit te leggen aan schuldeisers. De heer Van der Putten antwoordt dat dit voor velen een doorn in het oog is. Het zit hem niet alleen in de enorme hoeveelheid werkzaamheden die wordt verwacht van een schuldeiser of gemachtigde, maar vooral in het volstrekt onnodig lijken daarvan. Er is veel onduidelijkheid en uitstel. De rechtspraak zit in feite op slot en dat is niet wenselijk. Dit onderwerp komt ook standaard aan bod bij de besprekingen die de heer Brouwer noemde; deze worden steeds minder plezierig. De rechtspraak stelt zich op het standpunt dat men verplicht is de ambtshalve toets uit te voeren op grond van Europese regels, de KBvG brengt onder andere in dat datzelfde Europa aangeeft dat soevereine staten moeten zorgen voor een effectieve manier om kleine vorderingen te incasseren en dat het zelfs mogelijk moet zijn om voor onbetwiste geldvorderingen een soort van stempelvonnis te halen, en hoe zich dat verhoudt tot de ambtshalve toets. De rechtspraak worstelt zelf ook met de toets, inmiddels heeft men het departement gevraagd om budget voor een rechtsvergelijkend onderzoek door het WODC. Dat is goed nieuws, maar daar staat tegenover dat zo'n onderzoek natuurlijk weer lang gaat duren.

De heer Van Leeuwen is blij te horen dat hier druk op ligt en vraagt dringend hier ook mee door te gaan. Het gaat in zijn geval om verstekzaken, die anderhalf jaar aangehouden worden vanwege de ambtshalve toetsing. Nederland begint wat dat betreft achter te lopen op landen als Italië en Spanje.

14 Vaststelling volgende vergadering

De volgende vergadering van de ledenraad vindt plaats op donderdag 23 september 2021 via Zoom.

De ledenraad heeft vorig jaar besloten het 'gat' tussen de juni- en de septembervergadering te groot te vinden en zo nodig een extra vergadering te beleggen in juli of augustus. Bestaat die wens nog steeds bij de ledenraad of wenst de ledenraad aan te kijken of zich onderwerpen aandienen die zich lenen voor een extra vergadering? In de agenda stond een typefout: donderdag 24 september moet zijn donderdag 23 september. De vergadering staat gepland via Zoom, voorgesteld wordt om de vergadering fysiek te houden als de maatregelen het toelaten. De Ledenraad stemt daarmee in.

Voor juli was een datum gereserveerd voor een vergadering, als daar behoefte aan zou zijn. De Gerechtsdeurwaardersverordening zou zich daarvoor lenen, maar het is te snel na de datum tot wanneer men vragen en opmerkingen kan over de verordening. De voorzitter stelt voor over de Gerechtsdeurwaardersverordening een themasessie te organiseren op donderdag 2 september. De Ledenraad is daarmee akkoord. **(besluit 21.07)**

15 Sluiting

De voorzitter dankt de deelnemers voor hun inbreng en sluit de vergadering omstreeks 16.15 uur.